

El Guardonat

Joan Geli Rissech, advocat, és el guardonat d'aquesta 11a edició del Premi Agustí Juandó i Royo, en què la Comissió de Llengua Catalana del Consell de l'Advocacia Catalana ha volgut premiar la seva dedicació a la normalització de l'ús de la nostra llengua a l'àmbit jurídic.

Pertany a la promoció universitària de Dret 1960-1965, i va iniciar la seva activitat laboral al Govern Civil de Girona, on portava el negociat encarregat de les relacions Estat - corporacions locals i de la Comissió de Serveis Tècnics. D'aquí que conegui tan bé l'Administració per dins i que la seva especialització en l'activitat professional sigui la branca contenciosa administrativa.

Al 1969 va deixar la funció pública per donar-se d'alta al Col·legi d'Advocats de Girona i treballar d'advocat, i fins a l'actualitat, ha destacat en els àmbits del dret civil i administratiu.

El seu interès per escriure en llengua catalana arrenca de ben

petit, fent-ho de forma autodidacta. I aquest interès es consolida de gran, producte d'un cert sentiment de coratge i rebel·lia enfront de la injustícia que palesava en veure les limitacions de tota mena que s'imposaven a la llengua catalana. Un cop promulgada la Llei de normalització lingüística, va estudiar-ne la vessant que afectava l'Administració de justícia i va fer un estudi que va publicar a la revista que editava La Ley; també el va presentar com a comunicació al segon Congrés Internacional de la Llengua Catalana celebrat a Andorra, que també l'hi van publicar. Aquest estudi continua sent actual.

Ha estat i és un referent del Dret civil català i del llenguatge jurídic català dins l'advocacia gironina. Referent de coherència, de persistència, de coratge, d'estimació i de defensa de l'ús de la llengua catalana dins l'àmbit jurídic. Un exemple per a tota l'advocacia catalana.

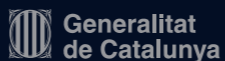
Guardonats Edicions Anteriors

- ◆ I 2005
Pere Figuereda i Cairol i Josep Ma. Iglesias Dalmau
- ◆ II 2006
Mercè Teodoro i Sebastià Frau
- ◆ III 2007
Joan Bernà, Eladi Crehuet i Lluís Jou
- ◆ IV 2008
Gabriel Fiol
- ◆ V 2009
Col·legi d'Advocats de Perpinyà
- ◆ VI 2010
Antònia Forrellad
- ◆ VII 2011
José Ignacio Monreal
- ◆ VIII 2013
José Manuel del Amo
- ◆ IX 2014
Francesc Riera
- ◆ X 2016
Pere Cuxart Bartolí

XI^è

lliurament del premi

AGUSTÍ JUANDÓ I ROYO

Auditori Josep Irla / Plaça Pompeu Fabra, núm. 1, de Girona
Dijous, 20 d'abril de 2017 / 19.30 h

El Premi

La Comissió de Llengua del Consell de l'Advocacia Catalana reunida el 14 de desembre del 2004 al Palau Falguera, a Sant Feliu de Llobregat, va decidir crear el premi anomenat Agustí Juandó i Royo.

Aquest premi s'atorga a persones o entitats que en la seva trajectòria professional s'hagin destacat per la defensa de la llengua catalana en l'àmbit jurídic i juridicoadministratiu dels països catalans.

El Jurat

El jurat d'aquest premi està format per les persones que integren la Comissió de Llengua del CICAC. El veredictes del jurat és inapel·lable i hi ha la possibilitat de declarar el premi desert.

L'objectiu d'aquest premi és reconèixer, d'una banda, la trajectòria de les persones o entitats escollides i, de l'altra, sensibilitzar el món jurídic.

El Guardó

L'escultura de Mercè Riba centra l'interès de la peça en les mans i en el mot "paraula" (mot que només té aquesta grafia en el nostre idioma).

Dins el mot "paraula" afegeix un nou matís, de lectura només pels més subtils. Les lletres P A U, més grans que les altres i col·locades en el mateix pla, de forma que qui ho capti, entendre que defensar l'ús de la llengua pròpia en l'àmbit professional ha de ser entès com un element més de concòrdia i no d'enfrontament.

La Persona

AGUSTÍ JUANDÓ i ROYO: advocat. Va ser secretari de l'Audiència Provincial de Barcelona el 1936 quan va esclatar la Guerra Civil. La Generalitat de Catalunya el va nomenar perquè es fes càrrec de la institució després de la revolució militar.

El 19 de juny de 1939 va ser sotmès a un consell de guerra amb altres catorze persones sense cap mena de relació entre elles que justificà el procés comú. La sentència dictada en el consell de guerra va recollir, com a fet inculpatori, la tasca que en compliment de les disposicions de la Generalitat va fer per normalitzar l'ús del català en aquella institució. Va ser condemnat a pena de mort per delictes de rebel·lió militar, que va ser executada al Camp de la Bota el 9 de juliol de 1939.